

СТРАТЕГІЧНИЙ ОБЛІК ТА АНАЛІЗ

ПРАКТИЧНА РОБОТА

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ СТРАТЕГІЧНОГО ОБЛІКУ ТА АНАЛІЗУ

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ СТРАТЕГІЧНОГО ОБЛІКУ ТА АНАЛІЗУ

ТЕМА 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ

Основні поняття теми: аналіз господарської діяльності, господарська діяльність, показник, резерв, фактор, метод, методика, факторний аналіз, детермінований факторний аналіз, стохастичний аналіз, ілімінування, організація аналізу господарської діяльності

Тестові завдання

1. Економічний аналіз - це:

- а) засіб контролю за дотриманням вимог економічних законів на практиці роботи підприємства;
- б) наука, яка пізнає економічні процеси та явища в їх взаємозв'язку та взаємообумовленості, становленні та розвитку;
- в) наука, яка розглядає зміни в економічних законах та їх використання на практиці;
- г) засіб контролю за економічними процесами та явищами.

2. За допомогою синтезу відбувається:

- а) поєднання частин у єдине ціле та навпаки;
- б) уявне або фактичне поєднання цілого з частин, які були виділені за допомогою аналізу;
- в) уявне або фактичне поєднання частин економічного аналізу;
- г) фактичне поєднання частин економічного аналізу.

3. Індукція – це:

- а) прийом дослідження, при якому від знань про загальне ідуть до окремих фактів;
- б) спосіб логічного мислення;
- в) спосіб логічного мислення, прийом дослідження, при якому від знань окремих фактів ідуть до узагальнення, від окремого до загального;
- г) спосіб логічного мислення, прийом дослідження, при якому від знань загальних положень ідуть до окремих фактів.

4. Метод індукції – це:

- а) систематичне цілеспрямоване сприйняття об'єкта;
- б) сукупність пізнавальних операцій, у результаті яких здійснюється рух від окремих фактів до загального;
- в) установлення подібності та відмінності явищ і факторів впливу навколишнього середовища;
- г) сукупність прийомів поділу предмета дослідження на складові.

5. Дедукція – це:

- а) прийом дослідження, при якому від загальних положень ідуть до окремого;
- б) прийом дослідження, при якому від загальних положень, правил ідуть до менш загальних, від загального до окремого;
- в) прийом дослідження, при якому від окремого положення, правила ідуть до загального;
- г) спосіб логічного мислення, прийом дослідження, при якому від знань окремих фактів ідуть до узагальнення, від окремого до загального.

6. Метод дедукції – це:

- а) сукупність прийомів і закономірностей поєднання окремих частин предмета в одне ціле;
- б) відтворення явища в історичній теорії з відволіканням від випадковості;
- в) використання загальних наукових положень про явище під час дослідження його конкретних виявів;
- г) процес пізнання з використанням економічних моделей.

7. Предметом економічного аналізу є:

- а) вивчення сукупності економічних, фінансових, кредитних, юридичних, політичних та соціальних відносин та діяльності людей з організації та управління виробництвом, які розглядаються в тісній взаємодії з технічною стороною виробництва та економічною політикою держави на даному етапі розвитку;
- б) господарська діяльність підприємства;
- в) економіка окремої галузі;
- г) економіка країни.

8. Господарська діяльність підприємства – це:

- а) суспільне явище, яке характеризується виробничими відносинами та суб'єктивною діяльністю людей з організації та управління виробництвом;
- б) суспільне явище, яке характеризується технічною стороною та виробничими відносинами під час суб'єктивної діяльності людей з організації та управління виробництвом;
- в) суспільне явище, яке характеризується технічною стороною виробництва, сукупністю виробничих, фінансових, кредитних, політичних, юридичних та соціальних відносин та суб'єктивною діяльністю людей з організації та управління виробництвом;
- г) виробничі відносини під час суб'єктивної діяльності людей з організації та управління виробництвом.

9. Об'єкти економічного аналізу – це:

- а) процеси виробництва, постачання, збуту продукції та економічні категорії (фінанси, прибуток, витрати на виробництво);
- б) процеси виробництва, постачання, збуту продукції;
- в) окремий структурний підрозділ підприємства;

г) економіка країни.

10. За напрямками дослідження види аналізу класифікуються як:

- а) комплексний, попередній;
- б) загальноекономічний, техніко-економічний;
- в) попередній, наступний;
- г) оперативний, комплексний.

11. За охопленням досліджуваних питань види аналізу класифікуються як:

- а) комплексний, тематичний;
- б) попередній, технічний;
- в) галузевий, цеховий;
- г) оперативний, комплексний.

12. За аспектами дослідження види аналізу класифікуються як:

- а) фінансово-економічний, техніко-економічний, функціонально-вартісний;
- б) комплексний та технічний;
- в) попередній, оперативний, ретроспективний;
- г) оперативний, комплексний.

13. За шириною вивчення резервів і види аналізу класифікуються як:

- а) комплексний та технічний;
- б) попередній, оперативний, перспективний;
- в) внутрішньозаводський, порівняльний;
- г) оперативний, комплексний.

14. За періодичністю проведення види аналізу класифікуються як:

- а) внутрішньозаводський, порівняльний;
- б) попередній, оперативний, наступний;
- в) попередній, технічний;
- г) комплексний та технічний.

15. За досліджуваними об'єктами види аналізу класифікуються як:

- а) міжгалузевий, галузевий, заводський, цеховий, регіональний, за функціональними службами;
- б) внутрішньозаводський, порівняльний;
- в) фінансово-економічний, техніко-економічний, функціонально-вартісний;
- г) комплексний та технічний.

16. За застосуванням технічних засобів види аналізу класифікуються як:

- а) оперативний, технічний;
- б) технічний, механізований, немеханізований;
- в) немеханізований, із застосуванням ЕОМ;
- г) комплексний та технічний.

17. За глибиною дослідження і призначенням результатів розрізняють аналіз:

- а) фінансовий, техніко-економічний, функціонально-вартісний;
- б) оперативний, підсумковий;
- в) комплексний, тематичний;
- г) внутрішній, зовнішній.

18. За обсягом дослідження і мірою охоплення даних аналіз буває:

- а) внутрішньогосподарський і міжгосподарський;
- б) комплексний (повний) і локальний (тематичний);
- в) зовнішній і внутрішній;
- г) суцільний і вибірковий.

19. За суб'єктами (користувачами) аналізу розрізняють аналіз:

- а) фінансовий, техніко-економічний, функціонально-вартісний;
- б) комплексний, локальний;
- в) внутрішній, зовнішній;
- г) внутрішньогосподарський і міжгосподарський.

20. Для об'єктивної оцінки досягнутих економічних результатів усю діяльність підприємства охоплює такий вид аналізу, як:

- а) комплексний;
- б) тематичний;
- в) міжгалузевий;
- г) оперативний.

21. Якщо взаємозв'язок між результативним показником і факторами, що його визначають, має функціональний характер, в аналітичній практиці використовують:

- а) прийом порівняння;
- б) балансовий прийом;
- в) прийом елімінування;
- г) ряди динаміки.

22. Найбільш раціональним засобом при розрахунку впливу окремих факторів на зміну економічного явища є:

- а) прийом абсолютних різниць;
- б) прийом різниць у рівнях показників;
- в) повний прийом ланцюгових підстановок;
- г) прийом перерахунку показників.

23. Скорочений прийом ланцюгових підстановок ґрунтується на:

- а) визначенні різниць між фактичними і плановими (базовими) частковими показниками і множенні їх по кожному показнику на абсолютні значення іншого взаємозв'язаного з ним часткового показника;

б) коригуванні планового показника на процент виконання плану з випуску продукції й порівнянні одержаної величини з фактичним показником;

в) порівнянні співмірних показників;

г) коригуванні співмірних показників на темп зростання випуску продукції.

24. Якщо різницю за кількісним показником помножити на планове значення якісного показника, то за допомогою скороченого прийому ланцюгових підстановок визначимо...

а) вплив зміни якісного показника на відхилення за загальним показником;

б) вплив зміни кількісного показника на відхилення за загальним показником;

в) вплив зміни загального показника на відхилення за кількісним показником;

г) вплив зміни загального показника на відхилення за якісним показником.

25. Якщо різницю за якісним показником помножити на фактичне значення кількісного показника, то за допомогою скороченого прийому ланцюгових підстановок визначимо...

а) вплив зміни загального показника на відхилення за якісним показником;

б) вплив зміни якісного показника на відхилення за загальним показником;

в) вплив зміни кількісного показника на відхилення за загальним показником;

г) вплив зміни загального показника на відхилення за якісним показником.

ТЕМА 2 АНАЛІЗ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Основні поняття теми: необоротні активи, основні засоби, виробничі основні засоби, невиробничі основні засоби, активна частина основних засобів, структура основних засобів, фондоозброєність, технічна озброєність, фондоддача, фондомісткість, фондорентабельність

Тестові завдання

1. Ступінь зносу основних засобів характеризують:

а) коефіцієнт зносу, коефіцієнт придатності;

б) фондоозброєність та технічна озброєність праці;

в) віддача активних засобів.

2. Ефективність використання основних засобів?

а) коефіцієнт придатності;

б) коефіцієнт вибуття;

в) віддача;

г) коефіцієнт зносу.

3. До екстенсивного чинника належить:

а) віддача;

б) питома вага активних засобів;

- в) середньорічна вартість основних засобів основного виду діяльності.
- г) коефіцієнт зносу.

4. Для аналізу використання основних засобів слід використовувати:

- а) форми № 11-ОФ, 2, первісні документи;
- б) форми № 11-ОФ; №5; №1;
- в) матеріали відділу труда та заробітної плати, форму 2-ПВ;
- г) всі відповіді вірні.

5. Залежність між обсягами виробництва і реалізації продукції та ефективністю використання основних засобів характеризує:

- а) умовний зв'язок;
- б) детермінований зв'язок ;
- в) стохастичний зв'язок;
- г) обернено-пропорційний зв'язок .

6. На віддачу основних засобів основного виду діяльності впливає:

- а) коефіцієнт змінності роботи обладнання;
- б) питома вага активних засобів;
- в) коефіцієнт оновлення основних засобів;
- г) віддача активних засобів.

7. Як відношення суми нарахованого зносу до первісної вартості основних засобів обчислюється:

- а) коефіцієнт оновлення;
- б) коефіцієнт реальної вартості;
- в) коефіцієнт придатності;
- г) коефіцієнт зносу.

ТЕМА 3 АНАЛІЗ МАТЕРІАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Основні поняття теми: трудові ресурси підприємства, середньооблікова чисельність, коефіцієнт обороту з прийому, коефіцієнт обороту з вибуття, коефіцієнт плинності, коефіцієнт постійності кадрів, продуктивність праці, трудомісткість продукції, заробітна плата, фонд оплати праці

Тестові завдання

1. Аналіз операційних витрат слугує для

- а) складання регламентованої законодавством фінансової звітності підприємства;
- б) адекватного управління внутрішніми процесами на підприємстві;
- в) визначення суми прибутку, що підлягає розподілу в даному періоді;
- г) забезпечення інформацією таких користувачів, як власники, кредитори,

державні органи.

2. При поелементному аналізі операційних витрат використовують

- а) відносні величини ефективності;
- б) відносні величини структури;
- в) відносні величини економії витрат.

3. До складу виробничої собівартості не належать:

- а) втрати від браку;
- б) загальновиробничі витрати;
- в) витрати на збут;
- г) витрати на освоєння та підготовку виробництва.

4. Рівень матеріальних витрат у собівартості одиниці продукції залежить від:

- а) зміни витрат матеріальних ресурсів;
- б) зміни кількості відходів внаслідок відхилення від технології виробництва;
- в) зміни обсягу та структури продукції;
- г) зміни норм витрат і цін придбання одиниці кожного виду матеріальних ресурсів.

5. Витрати на управління та обслуговування виробництвом на 1 грн. продукції розраховуються з метою

- а) визначення резерву зниження собівартості за рахунок цих витрат;
- б) установлення вплив відхилень за окремими статтями цих витрат;
- в) оцінки динаміки цих витрат;
- г) розробки тренду цих витрат.

6. До непрямих витрат, як частки виробничої собівартості продукції (робіт, послуг), належать:

- а) матеріальні витрати;
- б) витрати на оплату праці;
- в) змінні загальновиробничі витрати та постійні розподілені загальновиробничі витрати;
- г) сировина та матеріали.

7. Факторами першого порядку, які впливають на зміну суми витрат на оплату праці, є:

- а) зміна чисельності робітників та середньорічної виробітки;
- б) зміна обсягу, структури продукції та рівня оплати праці на один виріб;
- в) зміна чисельності працівників та середньої заробітної плати;
- г) зміна чисельності та рівня оплати праці на один виріб

8. Факторами другого порядку, які впливають на зміну суми витрат на оплату праці робітників, є:

- а) зміна чисельності робітників та середньорічної виробітки;

- б) зміна обсягу, структури продукції та рівня оплати праці на один вирі;
- в) зміна чисельності працівників та середньої заробітної плати;
- г) зміна чисельності та рівня оплати праці на один вирі.

9. Факторами другого порядку, які впливають на зміну суми витрат на оплату праці категорій працівників окрім робітників, є:

- а) зміна чисельності робітників та середньорічної виробітки;
- б) зміна обсягу, структури продукції та рівня оплати праці на один вирі;
- в) зміна чисельності працівників та середньої заробітної плати;
- г) зміна чисельності та рівня оплати праці на один вирі.

10. Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про доходи і витрати підприємства та її розкриття у фінансовій звітності регламентуються:

- а) НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»;
- б) П(С)БО 15 «Дохід»;
- в) П(С)БО 16 «Витрати»;
- г) усі П(С)БО.

ТЕМА 4 АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ І ВИТРАТ НА ОПЛАТУ ПРАЦІ

Основні поняття теми: виробнича програма, номенклатура, асортимент, структура продукції, коефіцієнт асортименту, коефіцієнт оновлення асортименту, коефіцієнт ритмічності, коефіцієнт варіації, якість продукції, конкурентоспроможність продукції

Тестові завдання

1. Відносне відхилення по забезпеченості підприємства робітниками розраховується як:

- а) порівняння фактичної чисельності робітників з чисельністю попереднього року;
- б) порівняння чисельності робітників за попередній рік з фактичною чисельністю;
- в) порівняння фактичної чисельності робітників з фактичною за звітний рік в оцінці минулого року.

2. Коефіцієнт стабільності персоналу – це відношення:

- а) прийнятих працівників до середньспискової чисельності персоналу;
- б) звільнених працівників до середньспискової чисельності персоналу;
- в) чисельності працівників, що працювали цілий рік до середньспискової чисельності персоналу.

3. Продуктивність праці у вартісному виразі обчислюється як відношення:

- а) матеріальних витрат до обсягу виробленої продукції;
- б) обсягу виробленої продукції до витрат робочого часу;
- в) обсягу виробленої продукції до середньоспискової чисельності працівників;
- г) обсягу виробленої продукції до середньорічної вартості основних засобів.

4. На відхилення по оплаті праці за категоріями, крім робітників впливають такі чинники:

- а) середньоспискова чисельність персоналу, середня заробітна плата;
- б) середньоспискова чисельність персоналу, середня заробітна плата, продуктивність праці одного робітника;
- в) середня заробітна плата, продуктивність праці одного робітника.

5. Показник рентабельності персоналу розраховується як відношення:

- а) чистого прибутку до середньоспискової чисельності персоналу основної діяльності;
- б) прибутку від операційної діяльності до середньоспискової чисельності персоналу основної діяльності;
- в) чистого доходу від реалізації продукції до середньоспискової чисельності штатних працівників підприємства.

6. На використання робочого часу впливають такі чинники:

- а) зміна чисельності робітників; зміна середньорічної продуктивності праці; зміна трудомісткості;
- б) зміна чисельності робітників; зміна середньої кількості днів, відпрацьованих одним робітником; зміна середньої тривалості робочого дня;
- в) зміна чисельності робітників; зміна середньомісячної заробітної плати; зміна середньої тривалості робочого дня;
- г) зміна чисельності працівників; д) зміна середньої кількості днів, відпрацьованих одним робітником; зміна середньомісячної заробітної плати; зміна трудомісткості.

7. На обсяг виробництва впливають такі чинники:

- а) зміна коефіцієнта плинності робочої сили; зміна середньої чисельності робітників;
- б) зміна середньоспискової чисельності робітників; зміна середньої кількості днів, відпрацьованих одним робітником; зміна середньої тривалості робочого дня; зміна середньогодинної продуктивності праці;
- в) зміна трудомісткості; зміна середньої тривалості робочого дня; зміна середньогодинної продуктивності праці;
- г) зміна середньорічного виробітку одного працівника;
- д) зміна середньої кількості днів, відпрацьованих одним робітником; зміна середньомісячної заробітної плати; зміна трудомісткості.

8. Причиною збільшення випуску продукції за рахунок чинників праці може бути:

- а) зменшення середньооблікової чисельності робітників;

- б) збільшення цілодобових та внутрішньозмінних втрат робочого часу;
- в) збільшення середньогодинної продуктивності праці;
- г) зменшення цілодобових та внутрішньозмінних втрат робочого часу.

9. Добуток відхилення із середньої чисельності робітників та базисних даних стосовно днів роботи одного робітника, тривалості робочого дня та середньогодинного виробітку одного робітника – це вплив такого чинника праці на обсяг виробництва, як:

- а) зміна тривалості робочого дня;
- б) зміна середньооблікової чисельності робітників;
- в) зміна середньогодинного виробітку одного робітника;
- г) зміна днів, відпрацьованих одним робітником.

10. Добуток відхилення із середньогодинного виробітку робітника та звітних даних стосовно середньооблікової чисельності робітників, середньої кількості днів виходу на роботу одного робітника та тривалості робочого дня – це вплив такого чинника праці на обсяг виробництва, як:

- а) зміна тривалості робочого дня;
- б) зміна середньооблікової чисельності робітників;
- в) зміна середньогодинного виробітку одного робітника;
- г) зміна днів, відпрацьованих одним робітником.

11. Добуток відхилення із середньої кількості днів виходу на роботу одного робітника, звітних даних стосовно середньооблікової чисельності робітників та базисних даних стосовно середньої тривалості робочого дня та середньогодинного виробітку одного робітника – це вплив такого чинника праці на обсяг виробництва, як:

- а) зміна тривалості робочого дня;
- б) зміна середньооблікової чисельності робітників;
- в) зміна середньогодинного виробітку одного робітника;
- г) зміна днів, відпрацьованих одним робітником.

12. Добуток відхилення із середньої тривалості робочого дня та звітних даних стосовно середньооблікової чисельності робітників і середньої кількості днів виходу на роботу одного робітника та базисних даних щодо середньогодинного виробітку одного робітника – це вплив такого чинника праці на обсяг виробництва, як:

- а) зміна тривалості робочого дня;
- б) зміна середньооблікової чисельності робітників;
- в) зміна середньогодинного виробітку одного робітника;
- г) зміна днів, відпрацьованих одним робітником.